det liberale Parti. Vi ser, hvormeget de kunde lide paa deres Løfter.

(Fortsættes).

Fru Michelets Møder.

Vi kan foreløbig meddele at:

Fru Michelet efter Indbydelse af den stedlige K. K. F., K. F. U. K. og „Det nationale hvide Baand" taler i *Hellerup Menighedshus 14. April.* Æmne: *Paa hvilke Omraader trænges der til den troende Kvinde i det offentlige Liv? Søndag den 17. April* efter Indbydelse af K. K. F., Dansk Kvindesamfund og Kvindevalgretsforeningen i Tamdrup Sogn, *i Vrønding Forsamlingshus Kl.* $2^1/_2$. Æmne: *Den kristne Kvindes Ansvar overfor det offentlige Liv.*

„Hvor er hun?" endnu en Gang.

Frøken *Eira Hellbergs* Efterlysning af den troende Kvinde i „Dagny", der omtaltes i Nr. 2, har givet Anledning til en længere Diskussion i samme Blad.

Der er en, der er bleven noget stødt over denne Efterlysning, navnlig over dette: „Paa det sociale Omraade træffer man hende saa sjældent, at man næsten kan sige, at man slet ikke træffer hende der". Hun hævder nu, at troende Kvinder dog arbejder blandt faldne Kvinder, vanføre, døvstumme, som Diakonisser, i Afholdsbevægelsen, K. F. U. K. m. m.

Man kan hertil bemærke, at man mere maa kalde dette det reddende og bevarende Arbejde, end egentlig et socialt Arbejde.

En anden nævner Frk. *Elsa Borg*, *„Hvita bergens drottning"*, Frk. *Mathilda Fryxell* og andre kendte troende Kvinder, der paa forskellig Maade har været til stor Velsignelse i det svenske Folk. En tredie mener, at de troende Kvinder har saa meget at gøre med det direkte kristelige Arbejde, at der ingen Tid bliver til at være med i det sociale — derunder Stemmeretsbevægelsen. Herpaa svarer Frk. Hellberg.

. . . „Det er fuldstændig rigtigt, at der i det stille lever en hel Hær af troende Kvinder, der bærer meget Arbejde for andre paa deres Skuldre. Just derfor er det, at vi efterlyser dem. *Thi den offentlig kendte* Kvindebevægelse trænger just til denne Hær af gode Kvinder, Kvinder som gennem sin opofrende Virksomhed som Diakonisser, Slumsøstre, Fattigplejersker o. l. har erhvervet sig de konservative Mænds Agtelse . . . „De paastaar, at mine Beskyldninger er uvederhæftige. — — Sig mig, hvormange anerkendt troende Kvinder er Medlem af Stemmeretsforeningerne. Sig os, hvormange blandt vore kvindelige Talere for Stemmeretten er troende Kvinder . . . Jeg skulde intet hellere ønske, end at jeg kunde skrive i Dagny en Tilbagekaldelse af min Dom over de troende Kvinder. Men havde jeg kunnet det, da havde Kvindens politiske Stemmeret allerede nu været en fuldbyrdet Kendsgerning i Sverrig".

Formanden for „Det hvide Baand" (troende Kvinders kristelige Afholdsforening) forstaar bedre Frk. Hellberg og indrømmer, at de troende Kvinder og for